

Nr 304.

Av herr **Svensson, Martin, m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående indragning av viss personal vid domänverket m. m.

I anslutning till Kungl. Maj:ts proposition till innevarande års riksdag nr 233 angående indragning av viss personal vid domänverket m. m. få vi anföra följande.

I kungl. förordningen den 26 januari 1894 angående hushållningen med de allmänna skogarna i riket meddelas bestämmelser angående skog å boställen, som äro anslagna ecklesiastikstaten och å fastigheter, som tillhöra kyrkorna. Enligt dessa bestämmelser hava skogsstaten och domänstyrelsen åtskillig befattning med ifrågavarande skogar. Genom den nya ecklesiastika boställsordningen hava dessa bestämmelser visserligen upphävts beträffande den största gruppen av kyrkliga fastigheter, nämligen prästernas boställen, men bestämmelserna äro fortfarande i kraft i fråga om annan ecklesiastik jord, såsom biskopsjordar, domkyrkosysslomansboställen, klockarboställen och kyrkohemman samt lektorsboställen. Enligt Kungl. Maj:ts instruktion för stiftsnämnd och stiftsjägmästare (nr 425/1932) har stiftsnämnd ålagts att hava inseende och vård över ecklesiastik boställsjord samt övrig till kyrkliga behov och ändamål avsedd fast egendom inom stiftet.

Det synes icke motiverat, att de ovannämnda fastigheternas skogar skola stå kvar under domänverket. Fastigheterna i övrigt omhänderhavas och bevakas ju av stiftsnämnderna. Dessa ha egen skogspersonal. De äro därför fullt kompetenta att också övertaga vårderna av skogen på fastigheterna. En åtgärd i denna riktning överensstämmer med den vid boställsordningens antagande godkända principen, att jord och skog skola förvaltas av en och samma myndighet, så att skogen kan vid behov stödja ett svagt jordbruk.

Vid föregående riksdag övertogs prästernas skogar, häradsallmänningarna och lappmarksskogarna, vilka tidigare förvaltats av domänverket, av andra organ. Dessa beslut voro otvivelaktigt att fatta som ett uttryck för meningen, att domänverket skulle koncentrera sina ansträngningar på att förvalta de rena kronoegendomarna men befrias från alla så att säga inackorderade skogar. En följdriktig tillämpning av denna grundsats leder till att även ovan avsedda ecklesiastika skogar böra undantagas från domänstyrelseförvaltningen.

Fråga om sådant undantagande synes också ha varit väckt, ty i kungl. ämbetsskrivelse den 15 juli 1932 befalldes domänstyrelsen att avgiva utlåtande, huruvida de föreskrifter angående förvaltningen av skog å löneboställen och allmänna kyrkohemman, vilka innehölles i det av riksdagen antagna förslaget till ecklesiastik boställsordning, borde göras i huvudsak tillämpliga på skog å övrig ecklesiastik jord. I anledning härav har domänstyrelsen, enligt vad som meddelas i Kungl. Maj:ts skrivelse nr 13 till fjöl-

årets kyrkomöte, uttalat, att styrelsen funne hinder icke möta mot den ifrågasatta anordningen. I detta sammanhang må erinras att Kungl. Maj:t i skrivelse nr 13 till 1932 års kyrkomöte föreslog kyrkomötet att för dess del antaga ett vid skrivelsen fogat förslag till lag med vissa bestämmelser angående boställen för klockare och organister. Förslaget godkändes av kyrkomötet. Av okänd anledning har emellertid lagförslaget icke kommit att underställas prövning av innevarande års riksdag. Enligt detta lagförslag skulle skog å boställe för klockare eller organist förvaltas av församlingen under uppsikt av stiftsnämnden.

I Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 233 till riksdagen angående indragning av viss personal vid domänverket m. m. synes man icke tagit hänsyn till konsekvensen av statsmakternas beslut under år 1932 beträffande prästskogarna och stiftsnämndernas inrättande så tillvida, att icke blott prästskogarna utan även alla övriga ecklesiastika skogar böra överflyttas från domänstyrelsens och skogsstatens till stiftsnämndernas vård och iuseende.

1894 års skogsordning, som inrymmer domänstyrelsen i förvaltningen av här ifrågavarande ecklesiastika skogar, har utfärdats i administrativ ordning. Den utgör emellertid en kodifikation av bestämmelser, som tidigare utfärdats, och över åtskilliga av dessa har riksdagens yttrande inhämtats. Ett uttalande av riksdagen i nu omhandlade fråga torde därför vara på sin plats i samband med godkännande av i huvudsak Kungl. Maj:ts förevarande proposition.

Några särskilda föreskrifter rörande det förvaltningsuppdrag, som sålunda skulle överflyttas på stiftsnämnderna, synas i detta sammanhang icke vara erforderliga. De bestämmelser, som skogsordningen och övriga densamma kompletterande särskilda föreskrifter innehålla, skulle alltså framgent tillsvare böra tillämpas av stiftsnämnderna.

På grund av det anförda få vi hemställa,

att riksdagen ville i sammanhang med godkännande i huvudsak av förevarande proposition nr 233 angående indragning av viss personal vid domänverket m. m. i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att förordning måtte utfärdas därom, att den befogenhet i fråga om inseende och vård över skogar å ecklesiastisk boställsjord samt å övrig till kyrkliga behov och ändamål avsedd fast egendom, som enligt kungl. förordningen angående hushållningen med de allmänna skogarna i riket den 26 januari 1894 tillkommer skogsstaten och domänstyrelsen, skall hädanefter tillkomma vederbörande stiftsnämnd, samt

att riksdagen måtte under förutsättning av bifall härtill företaga den jämkning i domänstyrelsens personalstat som må finnas erforderlig.

Stockholm den 31 mars 1933.

M. Svensson.

O. Bergqvist.

Per Gustafsson.

A. O. Frändén.

Uno Wijkström.